والواو بعد المضمومة وصلا والوقف بالسكون
او بالروم او بالاشمام بشرطهما المعروف فى
محله الباب السابع فى الوقف على اواخر
المتحركة منونة وغير منونة الوقف عليها يكون
بالسكون وهو الاصل سواء تحركت بضمة ام كسرة
ام فتحة وبالاشمام ان تحركت بضمة وهو ضم الشفتين
بعد السكون وبالروم ان تحركت بضمة او كسرة
وهو اختلاس الضمة او الكسرة وانتزاعها الى
محل الواو والياء ويفارق الاشمام بانه يدركه
البصير والاعمى والاشمام لا يدركه الا البصير وانما
به الضم لامكان الاشارة الى محله بخلافها الى محل
الكسر والفتح والروم فى المفتوح ليس بحسن لانه
غير مضبوط لخفاء الالف والمنصوب المنون يبدل
تنوينه الفا فى الوقف ايذانا بوجوده فى الوصل
واختاروا الالف لشبهها بالتنوين لانها تهوى
فى حرق الفم وهو يهوى فى الخيشوم وكان القياس
ان يقفوا على المرفوع والمجرور المنونين بالواو
والياء الا ان الوقف عليه بالواو يخرج عن الاصل
اذ ليس فى كلامهم اسم اخره واو مضموم ما قبلها

ولو

ولو وقف على المجرور بالياء الا لتبس بالمضاف
الى ياء المتكلم وقد حققناه ذلك كله فى شرح الشافية
واعلم ان القراء اختلفوا فى الظنونا والرسولا
والسبيلا فمنهم من يثبت الالف منها وقفا ويحذفها
وصلا ومنهم من يثبتها فيهما ومنهم من يحذفها
فيهما وذلك مذكور فى محله ومن نون قواريرا
قواريرا وسلاسلا سلاسلا فى هل اتى وثمودا فى هود والفرقان
والعنكبوت والنجم وصلا اثبت الفها وقفا ومن
لم ينون حذفها ومنهم من يثبت الالف وقفا
وان لم ينون وصلا واتفقوا على تنوين مصرا فى اهبطوا
مصرا والوقف عليها بالالف ومنع الحسن صرفها
بحذف الالف ومن نون نثرا فى المومنين وقف
عليها بالالف ولا تمال ومن منع صرفها جعلها بوزن
فعلى وقرأها وصلا ووقفا بالالف واجاز امالتها
واجمعوا على الوقف بالالف فى لكنا هو الله ربى واختلفوا
فى الوصل فمنهم من اثبتها ومنهم من حذفها وكل
ما فى القرآن من ايها يوقف عليه بالالف الا فى ثلاثة
مواضع وهى ايه المومنون فى النور وايه الساحر فى
الزخرف وايه الثقلان فى الرحمن فيجوز الوقف عليه

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)